

הקדמה

ערב ר"ה תשס"ז

אנו מתכבדים להגיש לקוראינו את הקובץ השביעי של חידושי תורה @ NDS הכולל 16 מאמרים ואשר מוקדש לנושאי שבת ושמיטה.

אין צורך להכביר מילים על מרכזיותו של המספר שבע ביהדות. מקדמת דנא, מבריאת העולם דרך מועדי ישראל (זמן) ובית המקדש (מקום) ועד סיומו לעתיד לבוא של העולם הנוכחי המספר שבע מככב כמספר ציר ראשוני.

אחת מתכונותיו המושאלות של המספר שבע היא "סגירת מעגל" או ליתר דיוק – מעבר – בין שני מעגלים. אלוהים מסיים את מעגל הבריאה בששה ימים (כולל ההתבוננות בתהליך היצירה) והיום השביעי הוא יום מעבר בין העולם שהאל הוא הגבור העיקרי לעולם בו תפקיד זה מועבר לאדם. בכל שבע שנים, בשנת השמיטה, אנו מצווים להפסיק לפתח את האדמה, לשמוט את חובות העבר ולהתכונן למחזור חדש של שבע שנים. מסורת דומיננטית ביהדות (תורת השמיטות) טוענת כי גם העולם הזה, כפי שאנו מכירים אותו – יבוא לקיצו בסוף האלף השישי (בעוד 233 שנה) ואז יבוא אלף שנה של מעבר לקראת המחזור הבא (לקריאה נוספת – ראו ויקיפדיה על תורת השמיטות או ספריו של פרופ' גרשום שלום).

תקופת המעבר בין התקופות יכולה להיות אם כן, יום (שבת), שנה (שמיטה) או אלף שנה. למה צריך תקופת מעבר? למה לא יכולה להיות התקדמות ללא הפסקה? יתירה מזו – תקופת המעבר מתאפיינת ב"חורבן" הסדר הישן (בשמיטה ובאלף השביעי) או לפחות הימנעות מכל עבודה והתקדמות (בשבת), וזה מחדד עוד יותר את השאלה – מה מטרתה של תקופה זו בתהליך ההתקדמות?

תשובה אפשרית אחת היא שאכן אין מנוס, כדי לבנות עולם חדש חייבים ל"הרוס" את העולם הישן. הסדר הישן פשוט אינו מאפשר צמיחתו של סדר חדש ולכן הוא חייב להיהרס. דעה זו הייתה חביבה על הוגי דעות מרקסיסטים אך גם לא מעט הוגים קפיטליסטיים מתארים את הצורך בהפסקה או אף בקניבליזציה של קו העסקים הקיים כדי לאפשר לחברות לפרוץ לתחומים חדשים. תהליך זה, לפי אותם הוגים הינו מכאיב אך לעתים הכרחי.

נשאלת השאלה – האם ניתן לבצע תהליך זה בצורה יותר עדינה? לדעתי, התורה מנסה להציע לנו דרך אחרת להשיג את אותה מטרה. אין צורך להחריב בפועל את העולם הישן אך יש צורך, צורך אקוטי, להשתחרר מהפרדיגמות, מדפוסי החשיבה שהסדר הקודם כופה עלינו. לשם כך אנו צריכים זמן וחופש מהעיסוקים והמחשבות הממלאות את כל יומנו. אנו זקוקים לזמן המוקדש לא להתבוננות על מה שעשינו (שכן את זה ביצע האל ביום השישי "וירא...והנה טוב מאוד") אלא כדי להשתחרר מכבלי

החשיבה של העבר ולהיות מסוגלים לחשוב ולעצב עתיד טוב יותר. זוהי הסיבה למה השבת והשמיטה קשורים גם כל כך למושגים של חופש, דרור וגאולה.

העולם בו פועלת חברתנו – חברת NDS – נמצא כרגע בעיצומו של תהליך מעבר לעבר עתיד לא מוגדר היטב. מי ייתן ונשכיל, ביחד עם לקוחותינו להתאים את עצמנו לעולם החדש, להשתלב ולתרום בו ללא זעזועים מיותרים וללא צורך להחריב את העולם הישן.

בזמן כתיבת הקדמה זו נמצא עם ישראל במלחמה קשה נוספת מול אויביו. מלחמה במהותה קשורה להרס ולחורבן. אנו תקווה שלא רק עם ישראל ייצא מחוזק מהמלחמה אלא שגם אויביו, לאחר שישתכנעו בנחישותנו להישאר בארץ הזו ישתחררו מפרדיגמות השנאה והפחד ויאמצו לעצמם דפוסי חשיבה אחרים שיאפשרו לכל האיזור לשגשג ולפרוח.

כבכל שנה אנו רוצים להודות לכל הכותבים הנכבדים מחברתנו ומחוץ לחברתנו על תרומתם הרבה והנכבדה לקובץ זה.

“יהי רצון שתהיה השנה הבאה עלינו שנת אהבה, שלום וגאולה”

יוסי צוריה, בשם המערכת.

הקדמה

